

A gyerek kezét a tanárnak kell megfognia!

Kavarognak bennem a gondolatok! 2006. március 20-án a TIT Pannon Egyesülete konferenciáján vettem részt, melyet a Tanulás Hete alkalmából rendeztek. Az előadók aktuális információkkal, tartalmas gondolatokkal, az összefüggések feltárásával segítettek értelmezni az élethosszig tartó tanulás fontosságát, a korszerű európai műveltség lényegét. Világossá vált a résztvevők számára, hogy a XXI. szd. egyetemleges és individuális kihívásainak megválaszolásában nem a technika, hanem a legfejlettebb természeti tényező, az ember a legfontosabb szereplő. Azonban ahhoz, hogy saját esélyeit érvényre tudja juttatni, folyamatosan tanulnia kell.

Gondolataimmal a Kisalföld 2006. március 23-i számára is szeretnék reagálni. Vajon mi az oka, hogy az említett évfolyamok tanulói nem érzik a tanulás fontosságát és örömét? Ezt a kérdést én is sokszor tettem fel magamnak, ha csüggedt, sikertelen, nehezen együttműködő tanítvánnyal találkoztam. Ilyenkor én mindig megpróbáltam „megfogni a kezét”. Elsősorban saját munkámat vettem bonckés alá, fejlesztettem oktatási módszereimet, pedagógiai megoldásokat kerestem. Az esetek többségében eredménnyel. Lehet, hogy szerencsém is volt! Kár, hogy csak aktív éveim utolsó éveiben találkoztam egy olyan pedagógiával, amely sokat segíthetett volna tanítványaimnak korábban is.

A Dalton-tervről van szó, mely ma már száz éves ugyan, de aktualitása talán még érvényesebb, mint száz évvel ezelőtt! Tanulmányozása során jöttem rá, hogy segítségével az iskola képes „a társadalom által számára megfogalmazott célokat teljesíteni, iránypontokat, kapukat és korlátokat közvetíteni”. **A Dalton-pedagógia lényege a diákot autonóm tanulásra, kooperációra, felelősségre ösztönző tanár-diák együttműködés, melynek nyomán megteremthető az egyes osztályközösségekben, (vagy akár az egész iskolában) a nyugodt, örömteli tanulás, a felelősség, az életre való igazi felkészülés.**

A Dalton-terv célja és egyben módszere az önálló tanulás elsajátítása, melynek révén a tanuló késztetést érez a tanórán a tananyag megtanulására, önfejlesztésre, hiszen **MINDEGYIKÜK JÓ VALAMIBEN.**

Természetesen ez nem megy egyik napról a másikra, hisz a Dalton-terv újszerű szerepvállalást kíván mind a diáktól, mind a pedagógustól. Szemléletes példáját láthattam ennek a múlt héten Osli község kisiskolájában ugyanúgy, mint a stájerországi Deutschlandsbergben, ahol következetes, kitartó napi munka eredményeként érezhettem meg a tanulás örömét.

Végül egykori tanárnőm üzenetét szeretném minden kis- és öregdiáknak átadni: Jegyezzétek meg: „**Tanulni éppen olyan szép, mint élni.**”

Dr. Gönczöl Lászlóné, Győr